

Tác giả: Edward Hughes

Người Chú thích: Janie Forest

Người sắp xếp: Lyn Doerksen

Người dịch: Tâm Tổng

Nhà sản xuất: Bible for Children
www.M1914.org

©2014 Bible for Children, Inc.
Giấy phép: Bạn có quyền sao chép hay xuất bản
truyện này miễn là bạn không sử dụng vào
mục đích thương mại.

Pha-ra-ôn giận dữ!
Thông qua Môi-se,
Đức Chúa Trời đã
ra lệnh cho ông
ta thả dân nô lệ
Y-sơ-ra-ên đi khỏi
Ai-cập nhưng Vua
không nghe theo.

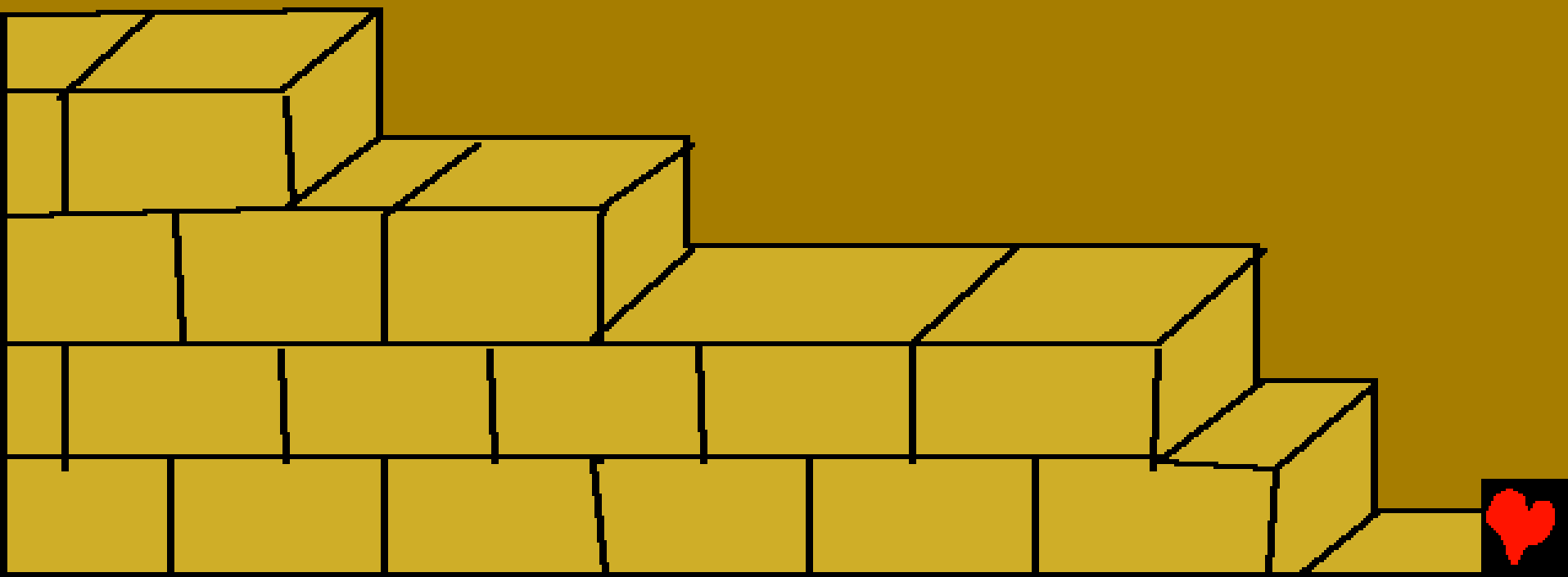
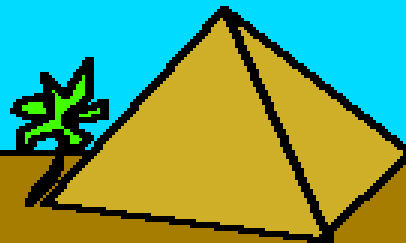

Pha-ra-ôn ra lệnh
cho những cai nô
“Hãy bắt chúng
làm việc thật
nặng nề”. Mọi
chuyện càng tồi
tệ hơn đời với
dân Y-sơ-ra-ên.

“Đừng cấp rom cho dân làm gạch như trước nữa; hãy để chúng tự đi kiếm rom lấy; nhưng vẫn bắt chúng phải làm đủ số lượng gạch như trước chứ không được giảm mức sản xuất.” Đây là lệnh mới của Pha-ra-ôn.

Các cai nô dùng roi đánh một số người nô lệ bởi họ không có đủ thời gian để kiếm rơm mà vẫn đảm bảo mức sản xuất.

Người dân trách móc Môi-se và A-rôn về những rắc rối này. Môi-se đã tìm một nơi để cầu nguyện. Ông thét "Lạy Chúa! Sao Chúa chẳng giải cứu con dân Ngài".

Chúa phán "Ta là Đức Chúa Trời, và Ta sẽ đem các ngươi ra khỏi ách của người Ai-cập".

Và rồi Chúa đã đem
Môi-se và A-rôn
trở lại yết kiến
Pha-ra-ôn. Khi
Vua hỏi phép lạ
từ Chúa thì cây
gậy của A-rôn
biến thành
con rắn.

Pha-ra-ôn hét to "Hãy triệu tập các thầy pháp và ảo thuật gia lại đây". Khi các thầy pháp ném cây gậy của họ xuống đất, gậy của họ cũng biến thành rắn. Nhưng rắn của A-rôn nuốt rắn của họ đi. Pha-ra-ôn vẫn không để dân Y-so-ra-ên đi.

Bữa sáng hôm sau, Môi-se và A-rôn gặp Pha-ra-ôn ở bờ sông. Khi A-rôn chỉ gậy về hướng sông, Chúa biến nước sông thành máu. Cá chết! Con người không thể uống nước sông được nữa.

Pha-ra-ôn lòng vẫn không lay chuyển. Ông sẽ không giải phóng dân Y-sơ-ra-ên đi khỏi Ai-cập.

Một lần nữa,
Môi-se lại yêu
cầu Pha-ra-ôn
thả tự do cho
con dân của
Chúa. Một lần
nữa Pha-ra-ôn từ
chối. Chúa lại
giáng xuống một
tai vạ khác.
Ếch nhái tràn
lan trên bờ cõi
Ai-cập. Trong
nhà, phòng ngủ,
thậm chí trong
bếp nấu ăn cũng
đầy ếch nhái.

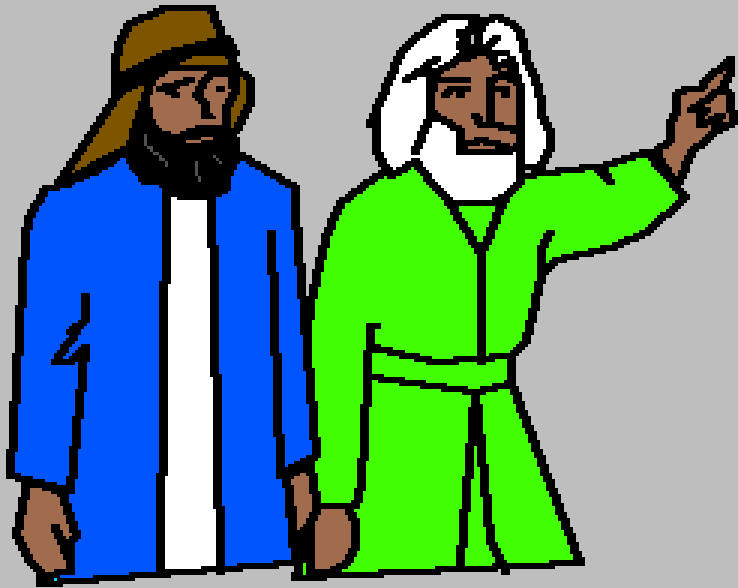

Pha-ra-ôn nài nỉ
“Hãy cầu xin Đức
Chúa Trời để cho
ếch nhái lánh
xa chúng ta,
rồi ta sẽ để
cho dân Hê-bơ-
rơ đi thờ phượng
Ngài”. Ếch nhái
không còn nữa
nhưng Pha-ra-ôn
lại trở lòng.
Ông ta không
chịu thả dân
Hê-bơ-rơ đi.

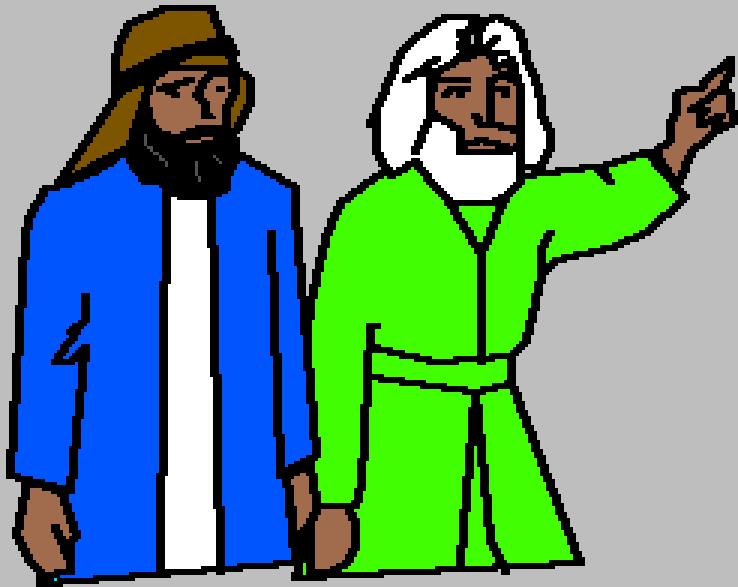
Chúa lại giáng xuống hàng triệu con trùng li ti có tên là muỗi. Cả người và súc vật đều bị cắn và bu đầy mình nhưng Pha-ra-ôn không chịu thua Chúa.

Kể đến Chúa lại
sai vô số ruồi
nhặng tràn vào.
Chúa cũng tạo
ra bệnh dịch để
giết chết vật
nuôi của người
Ai-cập.

Chúa cũng gây đại
họa mụn nhọt cho
dân Ai-cập. Nhiều
người đau khổ.
Nhưng Pha-ra-ôn
vẫn kháng
cự Chúa.

Sau dịch
ung nhọt,
Chúa sai đám
cào cào đến
trên đất nước
Ai-cập. Chúng
sẽ ăn tất cả
những cây cối
có màu xanh
trên mặt đất.

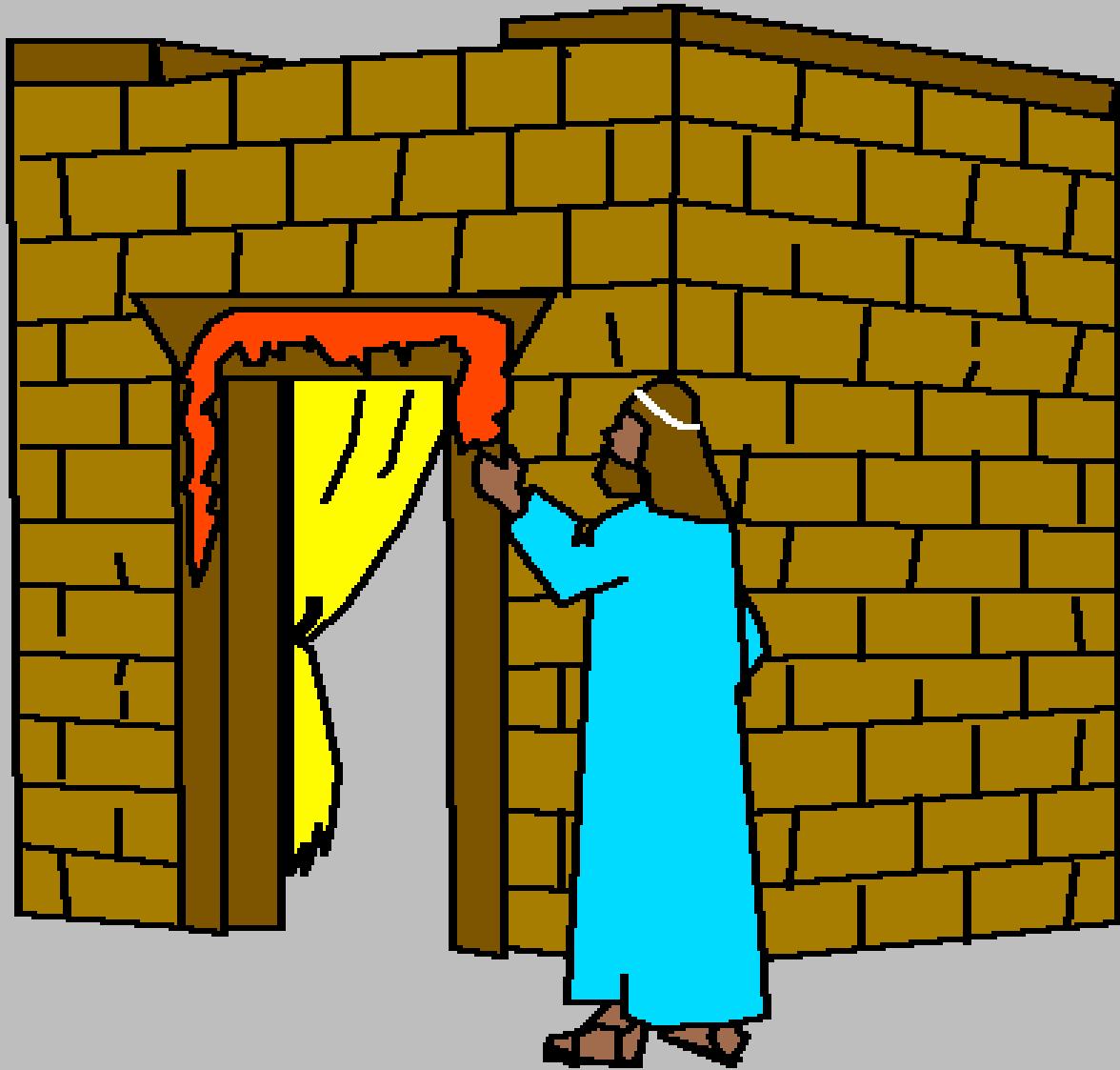

Kể đến Chúa đem
đến sự tối tăm cho
Ai-cập trong ba
ngày liền. Nhưng
Pha-ra-ôn ngang
ngạnh vẫn không
chịu thả tự do cho
dân Y-sơ-ra-ên.

Chúa cảnh báo
"Ta sẽ đem đến
một tai họa
khác. Vào lúc
nửa đêm, tất cả
con trưởng nam
của người Ai-cập
và gia súc sẽ
cùng chết". Chúa
phán con trưởng
nam của người
Y-sơ-ra-ên sẽ
được sống nếu
họ bôi máu con
chiên trên
khung cửa.

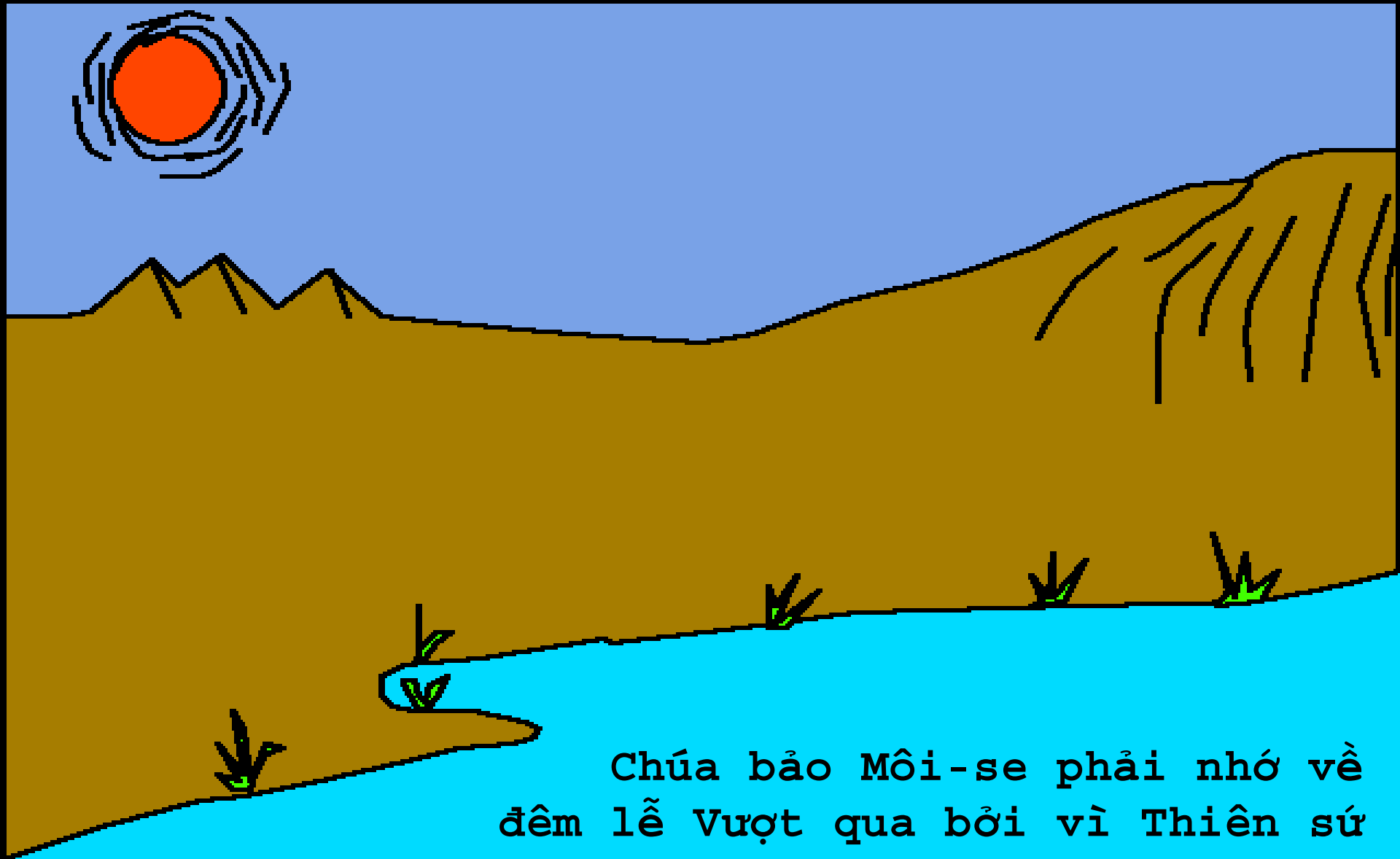
Lúc nửa đêm, có tiếng
khóc than trên toàn
xứ Ai-cập. Cái chết
đã tràn đến. Ít nhất
mỗi nhà có một
người chết.

Pha-ra-ôn nài nĩ Mô-i-se
“Hãy đi khỏi đây”. “Hãy
đi mà thờ phượng Đức
Chúa Trời”. Ngay lập
tức, con dân của Đức
Chúa Trời chạy
khỏi xứ Ai-cập.

Chúa bảo Môi-se phải nhớ về
đêm lễ Vượt qua bởi vì Thiên sứ
của Đức Chúa Trời sẽ vượt qua những ngôi
nhà của dân Y-sơ-ra-ên và trừng phạt
Pha-ra-ôn và người Ai-cập.

Sau 430 năm ở Ai-cập, con dân của Chúa bây giờ được tự do. Chúa dùng trụ mây che chở cho họ ban ngày nhưng lại cho trụ lửa chiếu sáng cho họ vào ban đêm.

Nhưng Pha-ra-ôn chưa xong với dân Y-sơ-ra-ên. Một lần nữa ông ta lại quên Chúa. Ông ta thay lòng. Tập trung binh lính, ông ta đuổi theo sau dân Y-sơ-ra-ên. Ngay sau đó, dân Y-sơ-ra-ên bị kẹt giữa những vách đá và biển.

Môi-se nói "Đức Chúa Trời sẽ chiến đấu cho anh em". Môi-se đi về phía mép nước và đưa tay về phía biển.

Một phép lạ đã
xây ra. Chúa đã
mở ra một con
đường đất khô
xuyên qua nước.
Toàn dân băng
qua an
toàn.

Và rồi binh lính của Pha-ra-ôn bị lùa xuống biển đỏ. Binh lính nghĩ "Bây giờ chúng ta sẽ bắt họ lại". Nhưng Đức CHÚA Trời làm biển trở lại bình thường.

Đội quân hùng mạnh của Ai-cập đã bị
biển nuốt chửng. Bây giờ Pha-ra-ôn
biết rằng Chúa của dân Y-sơ-ra-ên
là Đức Chúa Trời
quyền năng.

Tạm biệt Pha-ra-ôn

Một câu chuyện về lời của Chúa,
được tìm thấy trong Kinh Thánh

Xuất Ê-díp-tô-ký chương 4-15

“Lời Chúa là lối đi ban cho sự sáng.”
Thi Thiên 119:130

Kết thúc

Câu chuyện trong kinh thánh cho chúng ta biết về Đức Chúa tuyệt vời đã tạo nên chúng ta và muốn chúng ta biết về Ngài.

Chúa biết chúng ta đã phạm phải những sai lầm mà Ngài cho đó là tội lỗi. Sự trừng phạt cho tội lỗi là cái chết, nhưng Chúa yêu chúng ta vô cùng. Ngài đã gửi con trai duy nhất của mình là Giê-su, chết trên thánh giá và chịu trừng phạt vì tội lỗi của chúng ta. Và rồi, Chúa Giê-su đã trở lại cuộc sống và về thiên đàng. Nếu bạn tin vào Chúa Giê-su và xin Ngài tha thứ cho tội lỗi của bạn, Ngài sẽ tha thứ!

Ngài sẽ đến và sống trong bạn bây giờ,
và bạn sẽ sống với Ngài mãi mãi.

Nếu bạn tin điều này là
có thật thì hãy nói với Đức Chúa rằng:

Kính thưa Chúa Giê-su, Tôi tin Ngài là Đức Chúa trời,
và là người đã chết vì tội lỗi của tôi, và bây giờ Ngài đã sống trở lại. Hãy bước vào cuộc sống của tôi và hãy tha thứ cho tội lỗi của tôi, để mà tôi có thể có một cuộc đời mới, và một ngày nọ Tôi sẽ bên Ngài mãi mãi. Hãy giúp tôi theo Ngài và sống vì Ngài như con của Ngài. A-men.

Đọc kinh thánh và tâm sự với Chúa mỗi ngày!

Giăng 3:16

